

СѢ ВИДѢВШЕМА пресвѣтѣю причащающею тѣсѣжда-
ющеюся братію небеснымъ хлѣбомъ.

Во время Саввы ѡсвѣщеннаго, имало въ него въ
монастырь много добродѣтельныхъ монаховъ, що
служили господѣ, дошелъ тамъ єдинъ когѣтъ че-
ловѣкъ, и го пріѣлъ съ радость, и былъ неначенъ
кальгерскій тѣсѣдъ. оучилъ го свѣтій, и го непѣ-
щѣлъ съ дрѣги те на тѣжка работа, каквѣто дрѣги
те, онѣ ракотили до девѣтой часъ, и послѣ си
ишли на церковно правило, и по вечерни гѣли пост-
но гѣдене. Я тѣи когѣтъ человекъ іѣще былъ нѣвъ,
не мѣжелъ да гѣде постно, и не мѣжелъ да держи
и да чѣка катѣ нѣхъ, а ми гѣлъ въ келліа та си, що мѣ
донѣсоваха нѣго въ те пріѣтели. Свѣтій знаѣлъ
защѣ гѣде, но защѣ былъ нѣвъ, пѣщѣлъ го да гѣде,
и се молимъ Бѣгѣ, да го наѣчи на доврѣ. Престѣг-
на оуспѣніе пресвѣтѣа Богорѣдицы, Исѣтрина Яу-
гѣста 14 дѣнь ѡишло братіа на работа, да ко-
патъ, и имъ рѣклъ свѣтій, да дѣйдѣтъ по рѣнѣ
на вечернина: и на новоначѣлно рѣклъ, да дѣйде
по рѣнѣ въ цѣрква, и да глѣда когѣ щѣ да дѣй-
дѣтъ ѡтци да мѣ каже, и така направилъ, и ко-
гѣто дошли ѡтци, глѣда новоначѣлно чѣдно ви-
дѣніе, не на сонѣ, но гѣвнѣ видѣ же нѣ прекрасна
посредѣ двѣ ѣнгела, по свѣтла ѡ солнечнѣ те лѣчи
(зарі): и єдинъ дрѣжалъ потѣръ (чѣша) съ
хлѣва небеснаго полнѣ, а дрѣгѣо держѣлъ тѣнко
плѣтно оуѣрѣсъ: а онѣа прекрасна та же нѣ, сирѣчь
небесна та царѣца дрѣжала златнѣ клѣщи, и иш-
ли єдинъ по єдинъ: и имъ ѡѣрѣсѣвалъ ѣнгелѣ
лицѣ то, по тава се поклѣнали на пресвѣтѣй Бого-
рѣдицы: и онѣа земѣла съ клѣщитѣ небеснѣ хлѣкъ,
и давала сѣкомѣ: това видѣлъ новоначѣлнѣ, и сѣ
чѣдѣлъ: дошелъ и онѣ, да се сподѣви ѡ тѣа Бѣ-